

Integritets- och sekretessfrågor

Sammanfattning

I betänkandet behandlas 49 motionsyrkanden från de allmänna motionstiderna 2011, 2012 och 2013. Motionsyrkandena gäller bl.a. en ny integritetsskyddsmyndighet, skyddet för den personliga integriteten inom EU, tystnadsplikt för tolkar och insyn i apoteksverksamhet. Vissa motionsyrkanden tar upp samma eller i huvudsak samma frågor som utskottet behandlade våren 2012 i betänkande 2011/12:KU9 Integritetsfrågor m.m. Dessa motionsyrkanden behandlas nu i förenklad ordning. Det gäller motioner om bl.a. sekretess i vårdnadsutredningar, gruppsekretess och en lag om kommunikationshemlighet.

Utskottet avstyrker samtliga motioner.

I betänkandet finns fem reservationer (MP, SD och V) och ett särskilt yttrande (SD).

Innehållsförteckning

Sammanfattning	1
Innehållsförteckning	2
Utskottets förslag till riksdagsbeslut	3
Redogörelse för ärendet	5
Ärendet och dess beredning	5
Bakgrund	5
Utskottets överväganden	8
Integritetsskyddsmyndighet och integritetsskyddskommission	8
Personlig integritet	9
Skyddet för den personliga integriteten inom EU	13
Tystnadsplikt för tolkar	14
Insyn i apoteksverksamhet	16
Sekretessbrytande bestämmelser för SOS Alarm	17
Forskarens tillgång till sekretessbelagda uppgifter	19
Sekretessen för uppgifter i de s.k. Stasiarkiven	21
Sekretessen för bilder på misstänkta	23
Motioner som bereds förenklat	24
Reservationer	25
Integritetsskyddsmyndighet och integritetsskyddskommission, punkt 1 (MP,V)	25
Personlig integritet, punkt 2 (MP,V)	25
Insyn i apoteksverksamhet, punkt 5 (V)	26
Sekretessbrytande bestämmelser för SOS Alarm, punkt 6 (SD) ..	27
Sekretessen för uppgifter i de s.k. Stasiarkiven, punkt 8 (SD) ..	27
Särskilt yttrande	28
<i>Bilaga</i>	
Förteckning över behandlade förslag	29
Motion från allmänna motionstiden 2011/12	29
Motioner från allmänna motionstiden 2012/13	29
Motioner från allmänna motionstiden 2013/14	31

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

1. Integritetsskyddsmyndighet och integritetsskyddskommission

Riksdagen avslår motionerna

2012/13:K269 av Jens Holm m.fl. (V),

2012/13:Ju373 av Morgan Johansson m.fl. (S) yrkande 65,

2013/14:K202 av Lena Olsson m.fl. (V),

2013/14:Ju412 av Morgan Johansson m.fl. (S) yrkande 82 och

2013/14:N441 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 10.

Reservation 1 (MP, V)

2. Personlig integritet

Riksdagen avslår motionerna

2012/13:K203 av Mia Sydow Mölleby m.fl. (V),

2013/14:K255 av Abdirizak Waberi (M),

2013/14:K348 av Gunnar Andréén (FP) yrkande 2 och

2013/14:N441 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkandena 9, 12, 19–21 och 23.

Reservation 2 (MP, V)

3. Skyddet för den personliga integriteten inom EU

Riksdagen avslår motion

2013/14:Sf392 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 11.

4. Tystnadsplikt för tolkar

Riksdagen avslår motion

2013/14:K388 av Lars-Axel Nordell (KD).

5. Insyn i apoteksverksamhet

Riksdagen avslår motionerna

2012/13:So206 av Eva Olofsson m.fl. (V) yrkande 1 och

2013/14:So214 av Eva Olofsson m.fl. (V) yrkande 13.

Reservation 3 (V)

6. Sekretessbrytande bestämmelser för SOS Alarm

Riksdagen avslår motionerna

2013/14:K368 av Christer Engelhardt m.fl. (S) och

2013/14:K381 av Kent Ekeröth (SD).

Reservation 4 (SD)

7. Forskares tillgång till sekretessbelagda uppgifter

Riksdagen avslår motion

2013/14:K366 av Finn Bengtsson och Hans Wallmark (båda M).

8. Sekretessen för uppgifter i de s.k. Stasiarkiven

Riksdagen avslår motionerna

2011/12:K259 av Kent Ekeroth och Sven-Olof Sällström (båda SD) yrkande 2 och
2012/13:K368 av Thoralf Alfsson och Jonas Åkerlund (båda SD) yrkandena 1–5.

Reservation 5 (SD)

9. Sekretessen för bilder på misstänkta

Riksdagen avslår motion

2013/14:K265 av Lars-Arne Staxäng (M).

10. Motioner som bereds förenklat

Riksdagen avslår motionerna

2012/13:K223 av Richard Jomshof och Kent Ekeroth (båda SD),

2012/13:K273 av Kent Ekeroth (SD) yrkandena 1–3,

2012/13:K278 av Christer Adelsbo (S),

2012/13:K352 av Gunnar Andrén och Mathias Sundin (båda FP),

2012/13:T447 av Gunnar Andrén och Mathias Sundin (båda FP),

2013/14:K260 av Ulf Berg (M),

2013/14:K268 av Betty Malmberg och Finn Bengtsson (båda M) yrkandena 1 och 2,

2013/14:K269 av Penilla Gunther (KD),

2013/14:K325 av Peter Persson och Anders Karlsson (båda S),

2013/14:K343 av Margareta Larsson (SD),

2013/14:K348 av Gunnar Andrén (FP) yrkande 1,

2013/14:K360 av Johan Hultberg (M),

2013/14:K372 av Christer Adelsbo (S),

2013/14:K376 av Kent Ekeroth (SD) yrkandena 1–3,

2013/14:So664 av Agneta Luttröpp m.fl. (MP) yrkande 24 och

2013/14:Ub474 av Richard Jomshof m.fl. (SD) yrkande 3.

Stockholm den 10 april 2014

På konstitutionsutskottets vägnar

Peter Eriksson

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Peter Eriksson (MP), Per Bill (M), Björn von Sydow (S), Andreas Norlén (M), Helene Petersson i Stockaryd (S), Lars Elinderson (M), Billy Gustafsson (S), Karl Sigfrid (M), Phia Andersson (S), Karin Granbom Ellison (FP), Hans Hoff (S), Per-Ingvar Johnsson (C), Tuve Skånberg (KD), Jonas Åkerlund (SD), Mia Sydow Mölleby (V), Marie Granlund (S) och Sedat Dogru (M).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

I betänkandet behandlas 49 motionsyrkanden från de allmänna motionstiderna 2011, 2012 och 2013. Motionsyrkandena gäller bl.a. en ny integritetsskyddsmyndighet, skyddet för den personliga integriteten inom EU, tystnadsplikt för tolkar och insyn i apoteksverksamhet. Vissa motionsyrkanden tar upp samma eller i huvudsak samma frågor som utskottet behandlade våren 2012 i betänkande 2011/12:KU9 Integritetsfrågor m.m. Dessa motionsyrkanden behandlas nu i förenklad ordning. Det gäller motioner om bl.a. sekretess i vårdnadsutredningar, gruppsekretess och en lag om kommunikationshemlighet.

I betänkandet behandlas också en genomgång av de ändringar av offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL, som har genomförts sedan lagen trädde i kraft den 30 juni 2009. Genomgången har gjorts på uppdrag av utskottet som ett underlag i utskottets uppföljning och utvärdering av genomförda ändringar i OSL.

Bakgrund

Gällande bestämmelser

Det allmänna ska enligt 1 kap. 2 § fjärde stycket regeringsformen verka för att demokratins idéer blir vägledande inom samhällets alla områden och värna den enskildes privatliv och familjeliv. Var och en är vidare, genom den grundlagsändring som trädde i kraft den 1 januari 2011, skyddad gentemot det allmänna mot betydande intrång i den personliga integriteten som innebär övervakning eller kartläggning utan samtycke av den enskildes personliga förhållanden (2 kap. 6 § andra stycket regeringsformen). Begränsningar i detta skydd får göras endast för att tillgodose ändamål som är godtagbara i ett demokratiskt samhälle. Begränsningarna får aldrig gå utöver vad som är nödvändigt med hänsyn till det ändamål som har föranlett dem och heller inte sträcka sig så långt att de utgör ett hot mot den fria åsiktsbildningen. Begränsningar får inte göras enbart på grund av politisk, religiös, kulturell eller annan sådan åskådning (2 kap. 21 § regeringsformen). Privatlivet har också ett grundlagsskydd genom förbudet mot åsiktsregistrering i 2 kap. 3 § regeringsformen.

Enligt artikel 8 i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen) har var och en rätt till respekt för sitt privat- och familjeliv, sitt hem och sin korrespondens. En inskränkning i dessa rättigheter får bara genomföras med stöd av lag och om det är nödvändigt med hänsyn till ändamål som är angivna i artikeln. Sverige har tillträtt Europakonventionen, och den gäller sedan 1995 också som lag i Sverige. Enligt 2 kap. 19 § regeringsformen får en lag eller annan föreskrift

inte meddelas i strid med Sveriges åtaganden på grund av Europakonventionen.

Enligt tryckfrihetsförordningen har alla rätt att ta del av allmänna handlingar (2 kap. 1 § och 14 kap. 5 § andra stycket). Denna rätt får enligt 2 kap. 2 § begränsas endast om det krävs med hänsyn till vissa intressen, bl.a. skyddet för den enskildes personliga eller ekonomiska förhållanden. Varje inskränkning i rätten att ta del av allmänna handlingar ska anges noga i en bestämmelse i en särskild lag eller, om det anses lämpligare i ett visst fall, i en annan lag som den särskilda lagen hänvisar till. Den särskilda lag som avses är offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), förkortad OSL.

Personuppgiftslagen (1998:204), förkortad PUL, ska skydda människor mot att deras personliga integritet kränks genom behandling av personuppgifter (1 §). Med behandling av personuppgifter avses varje åtgärd eller serie av åtgärder som vidtas i fråga om personuppgifter, oavsett om det sker på automatisk väg eller inte. Som exempel räknas följande åtgärder upp: insamling, registrering, användning, utlämnande genom översändande, spridning eller annat tillhandahållande av uppgifter, sammanställning eller samkörning, blockering, utplåning eller förstöring.

PUL innehåller vissa grundläggande krav på behandlingen av personuppgifter. Huvudregeln är att behandling av personuppgifter bara är tillåten om den registrerade har lämnat sitt samtycke till behandlingen. Den som är personuppgiftsansvarig ska se till att personuppgifterna behandlas bara om det är lagligt och att de alltid behandlas på ett korrekt sätt och i enlighet med god sed. Personuppgifter får vidare samlas in bara för särskilda, uttryckligt angivna och berättigade ändamål. De personuppgifter som behandlas ska vara adekvata och relevanta i förhållande till ändamålen med behandlingen.

Brottsbalken (BrB) innehåller ett flertal straffbestämmelser som syftar till att skydda den personliga integriteten. Detta gäller bl.a. bestämmelserna i 4 kap. om brott mot frihet och frid såsom hemfridsbrott, olaga intrång och brytande av post- eller telehemlighet samt bestämmelserna i 5 kap. om förtal och förolämpning. Den 1 juli 2013 trädde en lagändring i kraft som innebär att den som olovligen med tekniskt hjälpmedel i hemlighet tar upp bilder av någon som befinner sig inomhus i en bostad eller på en toalett, i ett omklädningsrum eller ett annat liknande utrymme kan dömas för kränkande fotografering. Ansvar ska inte utdömas om gärningen med hänsyn till syftet och övriga omständigheter är försvarligt. Av förarbetena till bestämmelsen framgår att exempel på försvarlig fotografering kan vara fotografering som ett led i nyhetsförmedling, t.ex. för publicering i ett grundlagsskyddat medium, eller fotografering i syfte att dokumentera bevisning om ett brott (prop. 2012/13:69 s. 30 f.). Det är inte ett brott om bildupptagningen sker som ett led i en myndighets verksamhet (4 kap. 6 a § BrB).

Sedan den 1 juli 2013 gäller också kameraövervakningslagen (2013:460), som då ersatte den tidigare lagen (1998:150) om allmän kameraövervakning. Lagen ska tillgodose behovet av kameraövervakning för berättigade ändamål

samtidigt som enskilda skyddas mot otillbörliga intrång i den personliga integriteten (1 §). Kameraövervakning ska bedrivas lagligt, enligt god sed och med tillbörlig hänsyn till enskildas personliga integritet (7 §). Tillstånd till kameraövervakning av en plats dit allmänheten har tillträde ska ges om intresse av sådan övervakning väger tyngre än den enskildes intresse av att inte bli övervakad. Vid bedömningen av intresset av kameraövervakning ska det särskilt beaktas om övervakningen behövs för att förebygga, avslöja eller utreda brott, förhindra olyckor eller andra därmed jämförbara ändamål. Vid bedömningen av den enskildes intresse av att inte bli övervakad ska det särskilt beaktas hur övervakningen ska utföras, om teknik som främjar skyddet av den enskildes personliga integritet används och vilket område som ska övervakas (9 §). Tillståndsfrågan prövas av länsstyrelsen i det län där övervakningen ska ske.

Kameraövervakning av en plats dit allmänheten inte har tillträde får bedrivas om den som ska övervakas har samtyckt till övervakningen (22 §). Den som bedriver övervakningen ska se till att övervakningen sker endast för särskilda och berättigade ändamål, att ändamålen med övervakningen dokumenteras och att övervakningen inte sker i större omfattning än vad som behövs för att tillgodose ändamålen med övervakningen (24 §).

Upplysning om kameraövervakning ska lämnas genom tydlig skyltning eller på något annat verksamt sätt. Om ljud kan avlyssnas eller tas upp vid övervakningen ska särskild upplysning lämnas om detta (25 §).

Utskottets överväganden

Integritetsskyddsmyndighet och integritetsskyddskommission

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår med hänvisning till en nyligen tillsatt integritetsskyddskommitté motioner om utredningar och nya tillsynsmyndigheter till skydd för den personliga integriteten.

Jämför reservation 1 (MP, V).

Motionerna

Morgan Johansson m.fl. (S) yrkar i motion 2012/13:Ju373 yrkande 65 och i motion 2013/14:Ju412 yrkande 82 att en parlamentarisk integritetskommission ska tillsättas. Motionärerna anför att det behövs en kartläggning av hur privata företag använder information om enskilda internetanvändare och i vilken utsträckning uppgifterna sparas. Den integritetskommission som enligt en överenskommelse mellan Socialdemokraterna och regeringen ska tillsättas bör komma i gång med sitt arbete. Den kan börja med att kartlägga hur privata företag samlar in, sparar och använder information. Kommissionen bör även utreda om det vore lämpligt att inrätta ett integritetsskyddsråd som ska vaka över teknikutvecklingen, med beaktande av integritetsfrågor för enskilda.

Maria Ferm m.fl. (MP) begär i motion 2013/14:N441 yrkande 10 att en myndighet inrättas med ett samlat ansvar för skyddet av enskildas integritet. Motionärerna anför att integritetsskyddet har en svag ställning i Sverige. Detta har lett till en fragmentarisk bild av hur olika lagstiftningsåtgärder påverkar enskildas integritet och en avsaknad av helhetsbild i landet. Det samlade skyddet av den personliga integriteten kan fås genom inrättandet av en myndighet.

Jens Holm m.fl. och Lena Olsson m.fl. (samtliga V) begär i motion 2012/13:K269 respektive motion 2013/14:K202 att det ska utredas om en ny integritetsskyddsmyndighet ska inrättas. Det saknas enligt motionärerna ett helhetsgrepp om integritetsskyddet, och den nya myndigheten bör överta det tillsynsansvar som i dag delas av bl.a. Datainspektionen, Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden samt Justitiekanslern.

Bakgrund

Integritetsskyddskommittén väckte i sitt delbetänkande Skyddet för den personliga integriteten – Kartläggning och analys (SOU 2007:22) frågan om att inrätta ett råd eller en nämnd med uppgift att följa utvecklingen, varna för dess risker och vara en insiktsfull och förnuftig röst i den allmänna debatten. Kommittén ansåg att det i den integritetsskyddsrättsliga lagstiftningen saknades ett

systemtänkande och en helhetssyn, vilket leder till att regelverket saknar enhetlighet och blir svåröverskådligt. Denna brist försvårar enligt kommittén möjligheterna att beakta kumulativa och samverkande effekter av tillkommande lagstiftning som ytterligare begränsar integritetsskyddet. Kommittén ansåg i sitt slutbetänkande Skyddet för den personliga integriteten – bedömningar och förslag (SOU 2008:3) att denna fråga borde hållas levande och aktualiseras på nytt om det skulle visa sig att behovet av integritetsskydd fortsätter att beaktas alltför lite i lagstiftningsarbetet och i andra sammanhang.

Regeringen och Socialdemokraterna träffade under hösten 2013 en överenskommelse om att en parlamentarisk integritetsskyddskommitté ska tillsättas. Kommissionen ska enligt överenskommelsen ha ett tydligt individperspektiv och beakta olika integritetsaspekter, bl.a. sådana som kan förekomma inom sociala medier, privata företag och förvaltningsmyndigheter. Kommissionens uppdrag ska löpa under en längre tid med möjlighet att lämna delbetänkanden och – med hänsyn till den snabba teknikutvecklingen – att ge förslag till regeringen om nya frågeställningar som bör omfattas av kommissionens uppdrag. Kommissionen ska med prioritet följa upp Integritetsskyddskommitténs förslag om att inrätta ett integritetsskyddsråd.

Utskottet har av Regeringskansliet fått beskedet att regeringen avser att besluta om direktiven inom kort.

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar att en parlamentarisk kommitté inom kort kommer att få i uppdrag att se över frågor om både integritetsskyddets utformning och var ansvaret för kontroll och uppföljning bör ligga. Detta arbete bör enligt utskottets mening inte föregripas. Motionerna 2012/13:K269 (V), 2012/13:Ju373 (S) yrkande 65, 2013/14:K202 (V), 2013/14:Ju412 (S) yrkande 82 och 2013/14:N441 (MP) yrkande 10 avstyrks.

Personlig integritet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avstyrker motioner om förändringar i regleringen av integritetsskyddet.

Jämför reservation 2 (MP, V).

Motionerna

Abdirizak Waberi (M) begär i motion 2013/14:K255 en översyn av skyddet för den personliga integriteten. Motionären anför att den ökade användningen av smarta telefoner och internet skapar risker för den personliga integriteten. Den snabba och öppna kommunikationen kan användas för att lägga ut falsk information. Samtal via mobiltelefoner är dessutom enligt motionären lättare

att avlyssna. Den avlyssning som genomförs för att förhindra terroristdåd medför att även många samtal mellan oskyldiga människor avlyssnas. Det behövs därför enligt motionären ett tydligt regelverk som skyddar privat kommunikation exempelvis genom att den undantas från avlyssning. Ett liknande yrkande finns i motion 2012/13:K203 av Mia Sydow Mölleby (V).

Gunnar Andrén (FP) begär i motion 2013/14:K348 yrkande 2 ett tillägg i 9 och 10 kap. OSL om att uppgifter i trängselskatteärenden inte ska få lämnas till andra myndigheter.

I motion 2013/14:N441 av Maria Ferm m.fl. (MP) begärs att internetoperatörer inte ska få lagra information om enskilda internetanvändares trafik utöver sådan information som behövs för fakturering (yrkande 9), att det bör utredas hur internetanvändares integritet och rätt till privatliv kan stärkas i den svenska lagstiftningen (yrkande 12) samt att myndigheter bara med den enskildes samtycke ska få använda personuppgifter om enskilda för andra ändamål än för vilka de samlats in (yrkande 19). Vidare yrkas tillkännagivanden till regeringen om att alla ska ha rätt att begära att personuppgifter i företagsdatabaser raderas om informationen inte längre behövs (yrkande 20), att alla utan dröjsmål ska underrättas om säkerhetsbrister i privata eller offentliga databaser som kan leda till att deras personuppgifter har äventyrats (yrkande 21) och att s.k. berättigat intresse inte ska få ge vare sig offentliga eller privata aktörer rätt att hantera personuppgifter utan samtycke av den enskilde (yrkande 23).

Bakgrund

I 4 kap. 8 § brottsbalken anges att den som olovligen bereder sig tillgång till ett meddelande, som ett post- eller telebefordringsföretag förmedlar som postförsändelse eller telemeddelande, döms för brytande av post- eller telehemlighet till böter eller fängelse i högst två år. Den som på annat sätt bryter brev eller telegram eller annars bereder sig tillgång till något som förvaras förseglat eller under lås eller annars tillslutet, döms för intrång i förvar till böter eller fängelse i högst två år.

Europaparlamentet och rådet antog den 15 mars 2006 direktivet 2006/24/EG om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät (det s.k. datalagringsdirektivet). Direktivet syftar till att harmonisera medlemsstaternas regler om skyldigheter för leverantörer av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät att lagra vissa uppgifter som genereras eller behandlas i samband med att en kommunikation sker med fast eller mobil telefoni, eller i viss omfattning på internet. Uppgifter definieras i direktivet som trafik- och lokaliseringsuppgifter samt de uppgifter som behövs för att identifiera en abonnent eller användare. Direktivet genomfördes i svensk rätt genom en ändring i lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation som

trädde i kraft den 1 maj 2012. Ändringen innebär bl.a. att den som tillhandahåller tillståndspliktiga allmänna kommunikationsnät eller allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster är skyldig att lagra sådana uppgifter om bl.a. abonnemang eller innehållet i elektroniska meddelanden som är nödvändiga för att spåra och identifiera kommunikationskällan, slutmålet för kommunikationen, datum, tidpunkt och varaktighet för kommunikationen, typ av kommunikation samt lokalisering av mobil kommunikationsutrustning vid kommunikationens början och slut (prop. 2010/11:46, bet. 2011/11:JuU14 och 2011/12:JuU28).

I en dom den 8 april 2014 ogiltigförklarades datalagringsdirektivet av EU-domstolen (dom i de förenade målen C-293/12 och C-594/12). Domstolen konstaterar att det uppgifter som ska lagras enligt direktivet sammantagna kan ge mycket exakta upplysningar om privatlivet för de personer som lagringen avser. Det rör sig om uppgifter om exempelvis en persons vardagsliv, stadigvarande eller tillfälliga vistelseorter, dagliga och andra förflyttningar, utövade aktiviteter, sociala relationer och umgängeskretsar. Domstolen anser att direktivet utgör ett synnerligen allvarligt ingrepp i den grundläggande rätten till respekt för privatlivet och skydd för personuppgifter genom att kräva att dessa uppgifter ska lagras och genom att ge behöriga myndigheter tillgång till uppgifterna. Det intrång i de aktuella rättigheterna som följer av direktivet är enligt domstolen inte tillräckligt noggrant reglerat för att garantera att intrånget verkligen begränsas till vad som är strängt nödvändigt.

Genom ytterligare en lagändring – som trädde i kraft den 1 juli 2012 och som innebär att hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning i stället heter hemlig avlyssning av elektronisk kommunikation och hemlig övervakning av elektronisk kommunikation – upphävdes bestämmelserna i lagen (2003:389) om elektronisk kommunikation och OSL om de brottsbekämpande myndigheternas tillgång till uppgifter som angår ett särskilt elektroniskt meddelande. De ersattes av bestämmelser dels i rättegångsbalken som under vissa förutsättningar möjliggör hemlig övervakning av elektronisk kommunikation i en förundersökning, dels av bestämmelser i en ny lag om inhämtning av sådana uppgifter i underrättelseverksamhet. I lagstiftningsärendet poängterades av bl.a. konstitutionsutskottet att de nya bestämmelserna i rättegångsbalken bl.a. innebar att det infördes en obligatorisk domstolsprövning av de brottsbekämpande myndigheternas inhämtning av uppgifter om elektroniska meddelanden i förundersökningar. Varje sådan inhämtning ska därmed föregås av en domstolsprövning som t.ex. avser om den aktuella brottsmisstanken är av tillräcklig svårhetsgrad. Vidare ska en proportionalitetsbedömning alltid göras. Syftet med ändringen var att stärka rättssäkerheten och integritetsskyddet (prop. 2011/12:55, bet. 2011/12:JuU8).

Bestämmelserna i 9 kap. OSL gäller förbud i viss annan lagstiftning för myndigheter att utnyttja eller röja vissa uppgifter om bl.a. handel med finansiella instrument respektive internationella frågor om skatteärenden, polisiärt samarbete och rättslig hjälp i brottmål m.m. Vidare finns en hänvisning till bestämmelser om bl.a. tystnadsplikt för företagshemligheter. I 10 kap. OSL

finns s.k. sekretessbrytande bestämmelser och bestämmelser om undantag från sekretess. Dessa bestämmelser reglerar när sekretessen inte hindrar att en uppgift lämnas ut till enskilda eller andra myndigheter. Som exempel kan nämnas bestämmelser om partsinsyn, dvs. att sekretess inte hindrar att en enskild eller en myndighet som är part i ett mål eller ärende hos exempelvis en domstol tar del av en handling i målet eller ärendet och om tillvaratagande av sin rätt vid misstanke om brott, dvs. att sekretessen inte hindrar att en anställd vid en domstol som är misstänkt för brott lämnar en uppgift till sitt ombud om det behövs för att han eller hon ska kunna ta till vara sin rätt. Vidare finns bestämmelser om riksdagens och regeringens befogenheter att meddela dispens, dvs. besluta om undantag från sekretessen i ett särskilt fall.

EU-kommissionen har lämnat ett förslag till en ny förordning om skydd av personuppgifter (allmän uppgiftsskyddsförordning) som för närvarande förhandlas inom EU. I artikel 17 i förslaget föreskrivs en rätt för den registrerade att få sina personuppgifter raderade och att bli "bortglömd" (right to be forgotten).

Regeringen och Socialdemokraterna har, som nämnts ovan, träffat en överenskommelse om att en parlamentarisk integritetskommitté ska inrättas, med uppgift att med ett individperspektiv beakta olika integritetsaspekter, bl.a. sådana som kan förekomma inom sociala medier, privata företag och förvaltningsmyndigheter.

En huvudregel i PUL är att personuppgifter får behandlas bara om den registrerade har lämnat sitt samtycke. Det finns dock en rad undantag från regeln, varav ett finns i 10 § f. Där står det att man kan få behandla personuppgifter utan den registrerades samtycke om den personuppgiftsansvariges intresse av behandlingen väger tyngre än den registrerades intresse av integritetsskydd. Målsättningen med en intresseavvägning är att finna en balans mellan ett behov av att behandla personuppgifter och den enskildes anspråk på integritet.

Utskottets tidigare behandling

Utskottet behandlade våren 2012 två motioner med yrkanden om en lag om allmän kommunikationshemlighet som till sitt innehåll motsvarar motion 2013/14:K203. Utskottet konstaterade då att propositionen med förslag som gällde hemlig teleavlyssning och hemlig teleövervakning skulle behandlas i riksdagen samma vår. Denna behandling borde enligt utskottet inte föregripas. Motionerna avstyrktes. (V) reserverade sig och anförde att regeringen borde tillsätta en utredning som kunde utreda frågor om en ny lag om allmän kommunikationshemlighet (bet. 2011/12:KU9).

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar att vissa lagändringar nyligen har genomförts om bl.a. i vilken utsträckning uppgifter om elektronisk kommunikation och abonnenter

ska lagras. Vidare har integritets- och rättssäkerhetsstärkande ändringar genomförts när det gäller brottsbekämpande myndigheters möjlighet att avlyssna och övervaka elektronisk kommunikation. Behovet av ytterligare förändringar kommer att utredas av den nyligen tillsatta integritetsskyddskommittén, vars arbete enligt utskottet inte bör föregripas. Även det fortsatta förhandlingsarbetet inom EU när det gäller den föreslagna allmänna uppgiftsskyddsförordningen bör avvaktas. Motionerna 2012/13:K203 (V), 2013/14:K255 (M) och 2013/14:N441 (MP) yrkandena 9, 12, 19–21 och 23 avstyrks.

Sekretessen gäller som huvudregel även mellan myndigheter. Endast om en uttrycklig bestämmelse föreskriver ett undantag från sekretessen kan sekretessbelagda uppgifter lämnas från en myndighet till en annan. Det saknas enligt utskottets mening behov av en sådan upplysande bestämmelse som efterlyses i motion 2013/14:K348 (FP) yrkande 2. Motionen avstyrks.

Skyddet för den personliga integriteten inom EU

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om integritetsskyddet inom EU.

Motionen

Maria Ferm m.fl. (MP) begär i motion 2013/14:Sf392 yrkande 11 ett tillkännagivande till regeringen om en översyn av EU-lagstiftningen för att öka integritetsskyddet inom EU. Motionärerna anför att det inom den gemensamma gränskontrollen och migrationspolitiken finns många informationsinsamlings- och utbytessystem som innehåller personliga uppgifter. Det saknas enligt motionärerna en gemensam EU-reglering om hur dessa uppgifter får hanteras, och det behövs en utredning om hur mängden uppgifter och spridningen av dem kan minskas samt hur en otillåten användning av uppgifterna kan försvåras och bestraffas.

Bakgrund

Skyddet för enskilda när det gäller behandlingen av personuppgifter regleras i dag på EU-nivå i Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG, det s.k. dataskyddsdirektivet. EU-kommissionen har lämnat ett förslag till en ny förordning om skydd av personuppgifter (allmän uppgiftsskyddsförordning) som för närvarande förhandlas inom EU och som avses ersätta dataskyddsdirektivet. Det huvudsakliga syftet med kommissionens förslag är att ytterligare harmonisera och effektivisera skyddet av personuppgifter (Faktapromemoria 2011/12:FPM117).

Schengens informationssystem (SIS) är ett gemensamt system för de länder som deltar i Schengensamarbetet. I systemet kan ländernas myndigheter lägga in och söka fram uppgifter om personer som är efterlysta eller på annat sätt

eftersökta eller som ska nekas inresa i Schengenområdet. Uppgifter som får registreras är bl.a. namn, födelsedatum, födelseort, eventuella fysiska kännetecken, kön och medborgarskap. Det är förbjudet att registrera uppgifter om bl.a. etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös övertygelse eller uppgifter som rör hälsa eller sexualliv. Uppgifterna får användas bl.a. av myndigheter som utför gränskontroller, polismyndigheter, tullmyndigheter och åklagarmyndigheter.

Frontex är sedan 2005 EU:s gemensamma byrå för gränskontroll. Ansvar för att kontrollera EU:s yttre gränser ligger på unionens medlemsländer. Frontex ska bidra till att stärka gränskontrollen genom att förbättra koordineringen mellan medlemsländerna.

Det europeiska informationssystemet Eurodac innehåller fingeravtryck på alla personer över 14 år som sökt asyl i ett EU-land. Databasen regleras i en förordning antagen 2003. I juni 2013 antogs en omarbetad Eurodacförordning, som ska tillämpas från 2015. Den omarbetade förordningen innehåller bl.a. nya tidsfrister för överföring av fingeravtryck, nya bestämmelser om dataskydd samt bestämmelser som under vissa villkor ger nationella brottsbekämpande myndigheter och Europol åtkomst till uppgifter i Eurodac i syfte att förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott. De nationella myndigheter som har till uppgift att hantera asylansökningar – i Sverige Migrationsverket – har tillgång till uppgifterna i databasen. Den europeiska datatillsynsmannen (EDPS) ansvarar för tillsyn av behandlingen av personuppgifter i databasen.

Utskottets ställningstagande

Det pågående förhandlingsarbetet inom EU om den allmänna uppgiftsskydds-förordningen bör enligt utskottet inte föregripas. Motion 2013/14:Sf392 (MP) yrkande 11 avstyrks.

Tystnadsplikt för tolkar

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår en motion om ändrade regler om tystnadsplikt för tolkar och översättare.

Motionen

Lars-Axel Nordell (KD) begär i motion 2013/14:K388 en utredning om en samlad lagstiftning som reglerar tolkars och översättares tystnadsplikt. Motionären anför att det finns olika bestämmelser om tystnadsplikt för auktoriserade respektive icke auktoriserade tolkar. Dessutom är det enligt motionären ibland oklart vilka sekretessbestämmelser som gäller för tolkar som anlitas av andra än myndigheter. Det bör därför utredas hur en samlad lagstiftning kan

reglera alla tolkar och översättares rättsliga grund för tystnadsplikt oavsett uppdragsgivare.

Bakgrund

Lagen (1975:689) om tystnadsplikt för vissa tolkar och översättare gäller för auktoriserade tolkar när de anlitas av någon annan än en myndighet. OSL:s bestämmelser gäller i stället för alla tolkar när de anlitas av en myndighet eller ett annat organ som utövar verksamhet som staten eller en kommun ansvarar för, oavsett om de är auktoriserade eller inte.

Av 1975 års lag följer att den som omfattas av lagen och som fullgör eller har fullgjort ett uppdrag som översättare inte får röja vad han eller hon har erfarit under uppdraget om en enskilds personliga förhållanden eller om yrkeshemligheter, affärsförhållanden eller förhållanden av betydelse för landets försvar. En tolk eller översättare som anlitas av det allmänna omfattas av OSL och har samma yttrandefrihet och tystnadsplikt som en tjänsteman vid den aktuella myndigheten i det enskilda fallet. Vilka bestämmelser om sekretess, tystnadsplikt och meddelarfrihet som gäller i det enskilda fallet beror därmed på vid vilken verksamhet och myndighet tolk- eller översättaruppdraget fullgörs och på vilka uppgifter som då lämnas.

Den 20 oktober 2010 antogs Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden. Direktivet innehåller minimiregler som ska garantera misstänkta och tilltalades rätt till tolkning och översättning av handlingar. Den 1 oktober 2013 trädde vissa förändringar i kraft i rättegångsbalken och 1975 års lag om tystnadsplikt för tolkar och översättare i syfte att genomföra direktivets bestämmelser i svensk rätt. Om en misstänkt eller tilltalad i ett brottmål inte behärskar svenska, ska en tolk anlitas vid sammanträden inför rätten eller vid förhör under förundersökningen. Kompetenskraven skärps när det gäller tolkar och översättare som anlitas av domstolar och brottsutredande myndigheter. Om det är möjligt ska en tolk eller en översättare som är auktoriserad anlitas. Tystnadsplikt införs även för tolkar och översättare som inte är auktoriserade, när de anlitas vid en överläggning mellan en misstänkt i brottmål och försvararen eller i övrigt vid förberedande av den misstänktes försvar (prop. 2012/13:132, bet. 2012/13:JuU23).

Utskottets ställningstagande

Det saknas enligt utskottets mening anledning att förändra den nuvarande regleringen om tystnadsplikt för tolkar och översättare. Motion 2013/14:K388 (KD) avstyrks.

Insyn i apoteksverksamhet

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner om ändrade sekretessbestämmelser för tillsynen av apoteksverksamhet.

Jämför reservation 3 (V).

Motionerna

Eva Olofsson m.fl. (V) begär i motionerna 2012/13:So206 yrkande 1 och 2013/14:So214 yrkande 13 en utredning om hur OSL kan ändras för att tillgodose allmänhetens rätt till insyn i apoteksverksamhet. Motionärerna anför att det är av stort allmänintresse att veta om en så viktig samhällsfunktion som apoteken fungerar väl och om det finns aktörer på marknaden som missköter denna uppgift. När Sveriges Television genomförde en granskning av den nya apoteksmarknaden och ville ta del av Läkemedelsverkets inspektionsrapporter omfattades uppgifter om felaktigheter och brister enligt motionärerna av sekretess.

Bakgrund

Läkemedelsverket utövar tillsyn över apoteks efterlevnad av lagen (2009:366) om handel med läkemedel och av de föreskrifter och villkor som har meddelats i anslutning till den lagen.

Sekretess gäller enligt 17 kap. 1 § OSL för uppgifter om förberedelser för sådan inspektion, revision eller annan granskning som en myndighet ska göra, om det kan antas att syftet med granskningsverksamheten motverkas om uppgiften röjs. Sekretess gäller vidare för uppgifter om enskilda affärs- och driftsförhållanden i ärenden om utredning, tillståndsgivning och tillsyn enligt bl.a. läkemedelslagen (1992:859), tillsyn enligt lagen (1993:584) om medicintekniska produkter, tillståndsgivning och tillsyn enligt lagen (1996:1152) om handel med läkemedel m.m., om det kan antas att den enskilde lider men om uppgifterna röjs. Sekretessen gäller inte vid tillsyn över produktsäkerheten hos varor som är avsedda för konsumenter eller kan antas komma att användas av konsumenter, om intresset av allmän kännedom om förhållande som rör risk för skada på person har sådan vikt att uppgiften bör lämnas ut (30 kap. 23 § OSL, 9 § offentlighets- och sekretessförordningen [2009:641], förkortad OSF, och bilagan till OSF punkten 33). Kammarrätten i Stockholm beslutade efter ett överklagande i det ärende som avses i motionen att uppgifterna omfattades av sekretess enligt 30 kap. 23 § OSL och därför inte skulle lämnas ut (dom 2013-03-18 i mål nr 329-13).

Utskottets ställningstagande

Utskottet anser att den gällande avvägningen mellan insynsintresset och intresset av sekretess är lämplig när det gäller uppgifter i tillsynen av apoteksverksamhet och att bestämmelserna är väl utformade. Motionerna 2012/13:So206 yrkande 1 och 2013/14:So214 yrkande 13 (båda V) avstyrks.

Sekretessbrytande bestämmelser för SOS Alarm

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår med hänvisning till pågående beredningsarbete motioner om ändrade sekretessregler för alarmeringsverksamheten. Jämför reservation 4 (SD).

Motionerna

Christer Engelhardt m.fl. (S) begär i motion 2013/14:K368 att uppgifter ska kunna lämnas ut av SOS Alarm till exempelvis polisen. Motionärerna konstaterar att det i OSL finns sekretessbrytande bestämmelser som gör ett informationsutbyte möjligt mellan exempelvis den offentliga vården och polisen. SOS Alarm är ett privaträttsligt subjekt, varför OSL inte är tillämplig på dess verksamhet. Motionärerna menar att OSL:s sekretessbrytande bestämmelser borde kunna tillämpas analogt på SOS Alarms verksamhet. Sedan riksdagen våren 2012 behandlade ett likalydande yrkande har Alarmeringstjänstutredningen redovisat sitt uppdrag, varför motionärerna på nytt vill lyfta frågan. Ett liknande yrkande finns i motion 2013/14:K381 av Kent Ekeröth (SD).

Bakgrund

OSL gäller enligt 1 kap. 1 § myndigheters och vissa andra organs hantering av allmänna handlingar. SOS Alarm är inte en myndighet utan ett aktiebolag, som ägs till lika stora delar av staten och Sveriges Kommuner och Landsting (SKL). OSL ska enligt 2 kap. 3 § gälla även för bl.a. aktiebolag där kommuner eller landsting utövar ett rättsligt bestämmande inflytande. Kommuner eller landsting som äger mer än hälften av aktierna i ett aktiebolag ska anses utöva ett rättsligt bestämmande inflytande över bolaget. Enligt en dom från Högsta förvaltningsdomstolen ska inte Landstingsförbundet, som var en av föregångarna till SKL innan det slogs ihop med Kommunförbundet, likställas med landsting i detta sammanhang (RÅ 1997 not. 108). SOS är därmed inte heller ett sådant enskilt organ som omfattas av OSL, varför lagens sekretessbestämmelser eller sekretessbrytande bestämmelser inte gäller i SOS Alarms verksamhet.

För verksamheten hos SOS Alarm gäller lagen (1981:1104) om verksamheten hos vissa regionala alarmeringscentraler. Enligt 4 § i den lagen får den som är eller har varit verksam hos en alarmeringscentral inte obehörigen röja

eller utnyttja vad han eller hon i verksamheten har fått veta om sådant som har yttrats vid telefonsamtal som avses i 2 § (dvs. ett telefonsamtal där någon vill tillkalla eller komma i kontakt med polisen, räddningstjänsten, ambulansen osv.) och som rör en enskilds personliga eller ekonomiska förhållanden eller som rör förhållanden av betydelse för rikets försvar, folkförsörjningen eller förebyggandet och beivrandet av brott. När det gäller vårdärenden är SOS Alarms personal dessutom underkastad den tystnadsplikt som gäller för enskilda vårdgivare enligt patientsäkerhetslagen (2010:659). Dessa bestämmelser innebär att personalen inte obehörigen får röja vad de i verksamheten har fått veta om en enskilds hälsotillstånd eller andra personliga förhållanden (1 kap. 4 § 6 och 6 kap. 12 § patientsäkerhetslagen).

Alarmeringstjänstutredningen, som redovisade sitt uppdrag i april 2013 i betänkandet En myndighet för alarmering (SOU 2013:33), hade i uppdrag att se över samhällets alarmeringstjänst för att säkerställa att alarmeringstjänsten fungerar på ett effektivt, säkert och ändamålsenligt sätt. Utredningen har bl.a. föreslagit att en ny statlig, nationell alarmeringsmyndighet inrättas. Verksamheten bör enligt utredningen bedrivas i myndighetsform för att ge bättre förutsättningar för samverkan och för att ge riksdagen och regeringen bättre möjligheter att styra och granska verksamheten. Myndigheten ska ansvara för att ta emot nödsamtal på larmnummer 112, bedöma prioritet och räddningsbehov och därefter vidareförmäda larmuppdrag till berörda räddningsorgan och myndigheter. Utredningen har också föreslagit att det utvecklas en gemensam teknisk plattform för larmberedning, informationsdelning och samordning. Datainspektionen var i remissbehandlingen kritisk till att det saknas en analys av förslagets konsekvenser för skyddet av den personliga integriteten. Förslaget bereds för närvarande inom Regeringskansliet.

Tidigare riksdagsbehandling

Konstitutionsutskottet konstaterade vid behandlingen av en likalydande motion våren 2012 att SOS Alarm är ett privaträttsligt subjekt som inte omfattas av OSL:s sekretess- och sekretessbrytande bestämmelser. Det fanns enligt utskottet inte skäl för ett sådant tillkännagivande som motionären efterlyste. Motionen avstyrktes (bet. 2011/12:KU9 s. 28).

Även justitieutskottet har behandlat frågan om utlämnande av uppgifter från SOS Alarm till bl.a. polisen. Motionerna avstyrktes med hänvisning till den då pågående Alarmeringstjänstutredningen, vars arbete enligt utskottet inte borde föregripas. (S) och (SD) reserverade sig (bet. 2012/13:JuU2).

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar att frågan om alarmeringstjänstens utformning nyligen har varit föremål för utredning och att resultatet av denna utredning bereds inom Regeringskansliet. Detta arbete bör enligt utskottet inte föregripas. Motionerna 2013/14:K368 (S) och 2013/14:K381 (SD) avstyrks.

Forskares tillgång till sekretessbelagda uppgifter

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår med hänvisning till tidigare ställningstagande en motion om sekretessen för de s.k. Stasiarkiven.

Motionen

Finn Bengtsson och Hans Wallmark (båda M) begär i motion 2013/14:K366 en översyn av bestämmelserna om sekretess i 70 år för uppgifter om den verksamhet som i Sverige bedrevs av den östtyska säkerhets- och underrättelse-tjänsten Stasi så att forskare får tillgång till uppgifterna efter kortare tid. Motionärerna anför att i avsaknad av särskilda bestämmelser om forskares möjligheter att ta del av sekretessbelagda uppgifter gäller huvudregeln om 70 års sekretess för uppgifter om de s.k. Stasiarkiven även för forskare. Denna tid är enligt motionärerna orimligt lång och gör att forskare riskerar att gå miste om värdefulla vittnesmål.

Bakgrund

Säkerhetspolisen kunde 2001 konstatera att det fanns 57 personer i Sverige för vilka det fanns indikationer på att de på något sätt hade verkat för den östtyska underrättelsetjänsten. Av dessa hade cirka en fjärdedel varit föremål för förundersökning. Dessa utredningar hade lett fram till att två personer 1971 hade dömts till fängelse för förberedelse till spioneri. Övriga förundersökningar lades ned med anledning av att brott inte kunde styrkas eller att handlingen inte var brottslig. Säkerhetspolisen har inte organiserat de handlingar som gäller misstänkt samröre med Stasi separat från andra handlingar. Något särskilt arkiv för uppgifter med koppling till Stasi finns alltså inte. Det material med koppling till Stasi som finns hos Säkerhetspolisen är en del av myndighetens samlade register och databaser.

De sekretessbestämmelser som i första hand är aktuella för uppgifterna i Stasiarkiven är utrikessekretess, sekretess till skydd främst för intresset av att förebygga eller beivra brott samt vissa bestämmelser om sekretess till skydd för enskilda. Sekretess gäller vidare för uppgifter som hänför sig till bl.a. underrättelseverksamhet enligt 3 § polisdatalagen (1998:622) eller Säkerhetspolisens verksamhet i övrigt för att förebygga eller avslöja brott mot rikets säkerhet eller förebygga terroristbrott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott, om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att syftet med beslutade eller förutsedda åtgärder motverkas eller den framtida verksamheten skadas (18 kap. 2 § första stycket OSL). Med underrättelseverksamhet avses i detta sammanhang sådan polisverksamhet som består i att samla, bearbeta och analysera information för att klarlägga om brottslig verksamhet har utövats eller kan komma att utövas och som inte utgör förundersökning.

Det finns inga bestämmelser i OSL som särskilt tar sikte på forskares möjligheter att ta del av sekretessbelagda uppgifter. Forskares möjligheter bedöms i stället med utgångspunkt i de generella bestämmelserna i lagen. Om uppgifter som omfattas av sekretess lämnas ut till forskningsverksamhet som bedrivs i det allmännas regi överförs den sekretess som gäller hos den utlämnande myndigheten till forskningsmyndigheten (11 kap. 3 § OSL). Detta innebär att prövningen av ett skaderekvisit i en sekretessbestämmelse kan resultera i att skada inte anses uppkomma om uppgiften lämnas till institutionen eftersom sekretess kommer att gälla för uppgiften där. Om det i stället är fråga om en enskild forskare ska handlingen lämnas ut med förbehåll som inskränker den enskildes rätt att lämna uppgiften vidare eller utnyttja den, om ett sådant förbehåll undanröjer den risk för skada, men eller annan olägenhet som annars skulle förhindra ett utlämnande (10 kap. 14 § OSL). Genom ett sådant förbehåll uppstår en straffsanktionerad tystnadsplikt för den enskilda forskaren.

Utskottets tidigare behandling

Regeringen redovisade i skrivelse 2011/12:67 Uppgifter hos Säkerhetspolisen om misstänkt samröre med Stasi bl.a. de samtal mellan justitieministern och samtliga riksdagspartier under hösten och vintern 2011/12 och som syftade till att nå en samsyn i frågan om offentlighet och sekretess för de uppgifter hos Säkerhetspolisen som gäller enskilda svenskars misstänkta samröre med Stasi. Regeringen redovisade också bedömningen att det saknades behov av ändringar i OSL av hänsyn till forskningen. Konstitutionsutskottet såg positivt på regeringens hantering av frågan om offentlighet och sekretess för uppgifterna hos Säkerhetspolisen från de s.k. Stasiarkiven och de samtal som hade genomförts med företrädare för riksdagspartierna. Utskottet ställde sig bakom de bedömningar som regeringen redovisat i skrivelsen (bet. 2011/12:KU9 s. 37).

Utskottets ställningstagande

Utskottet har tidigare ställt sig bakom bedömningen att det saknas behov av ändringar i OSL som reglerar forskares tillgång till uppgifter om de s.k. Stasiarkiven. Utskottet vidhåller detta ställningstagande och avstyrker motion 2013/14:K366 (M).

Sekretessen för uppgifter i de s.k. Stasiarkiven

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner om bl.a. offentliggörande av uppgifter ur de s.k. Stasiarkiven.

Jämför reservation 5 (SD).

Motionerna

Kent Ekeröth och Sven-Olof Sällström (båda SD) begär i motion 2011/12:K259 yrkande 2 att regeringen ska kräva att USA lämnar ut samtliga Rosenholzdokument som rör Sverige till Sverige och att regeringen omedelbart därefter offentliggör dessa. Motionärerna anför att den svenska Säkerhetspolisen inte har begärt att få ut de viktigaste dokumenten ur Rosenholzarkivet utan begränsat sin begäran till de s.k. F16-korten. Regeringen bör därför verka för att få alla dokument i arkivet som rör Sverige överlämnade. Därefter bör dessa offentliggöras så att forskare och andra kan ta del av dokumenten.

Även Thoralf Alfsson och Jonas Åkerlund (båda SD) yrkar i motion 2012/13:K368 att regeringen ska begära att det s.k. Rosenholzkartoteket om svenska medborgare lämnas från USA till Sverige (yrkande 1). Härutöver yrkas att regeringen ska kontrollera med den tyska myndigheten Der Bundesbeauftragte für die Unterlagen des Staatssicherheitsdienstes der ehemaligen Deutschen Demokratischen Republik (BStU) om någon information om svenska medborgare har lämnats från USA till Tyskland om Rosenholzkartoteket sedan 2000 (yrkande 2), att tidigare utredningar om svenska medborgare som misstänkts för samröre med Stasi ska återupptas sedan nya dokument återskapats vid BStU (yrkande 3), att regeringen snarast bör begära ut material om de svenska medborgare som enligt BStU verkat som Stasimedarbetare (yrkande 4) samt att svenska Stasidokument ska göras tillgängliga för forskning enligt samma principer som vid de tyska Stasiarkiven hos BStU (yrkande 5).

Bakgrund

I regeringens skrivelse 2011/12:67 Uppgifter hos Säkerhetspolisen om misstänkt samröre med Stasi redovisas bl.a. följande om de s.k. Stasiarkiven och Rosenholzkartoteket:

Stasis verksamhet, som upphörde i samband med Östtysklands upplösning, innebar bl.a. att mycket stora mängder information, inte minst om enskilda individer, samlades in och arkiverades. Trots att avsevärda mängder dokument förstördes i samband med Berlinmurens fall finns det fortfarande stora dokumentmängder bevarade. De bevarade och rekonstruerade arkiven från Stasis verksamhet förvaltas numera av den tyska myndigheten Der Bundesbeauftragte für die Unterlagen des Staatssicherheitsdienstes der ehemaligen Deutschen Demokratischen Republik (BStU). Stasiarkivet är ett av de största arkiven i Tyskland med ca 111 hyllkilometer dokument, ca 1,7 miljoner foton m.m. Dessutom finns det ca 15 000 säckar med rester av dokument som strimlades i dokumentförstörare vid

Östtysklands sammanbrott, men som nu successivt rekonstrueras. I arkivet finns både uppgifter som rör interna förhållanden i Östtyskland och uppgifter från utrikesspionaget HV A. Vid tiden för Östtysklands upphörande lyckades den amerikanska underrättelsetjänsten CIA komma över mikrofilmade kartotekskort från HV A. Dessa mikrofilmer går inte sällan under benämningarna Rosenholzakterna eller Rosenholzkartoteket. USA började år 1999 lämna kopior av mikrofilmerna rörande tyska medborgare till Tyskland. Fram till mars 2003 hade BStU fått 381 cd-romskivor. Dessa delar av Rosenholzkartoteket ingår i BStU:s arkiv. Sverige har år 2000 genom Svenska ambassaden i Berlin lämnat sitt samtycke till att uppgifter i Rosenholzkartoteket som rör svenskar får lämnas från USA till Tyskland. Huruvida så skett är emellertid oklart.

Regeringen gjorde, som redovisats ovan, bedömningen att det saknades behov av ändringar av sekretessbestämmelserna med hänsyn till de s.k. Stasiarkiven, med avseende på gällande sekretessbestämmelser både för Säkerhetspolisens verksamhet och för uppgifter om enskilda. Vidare gjorde regeringen bedömningen att frågan om att vidta åtgärder med anledning av en tidigare begäran om utlämnande av handlingar ur Rosenholzkartoteket från USA till Tyskland borde avgöras av Tyskland (skr. 2011/12:67 s. 23 f.).

Utskottets tidigare behandling

Konstitutionsutskottet behandlade regeringens skrivelse våren 2012. Utskottet såg positivt på regeringens hantering av frågan om offentlighet och sekretess för uppgifterna hos Säkerhetspolisen från de s.k. Stasiarkiven. Utskottet konstaterade att de samtal som justitieministern hade fört med företrädare för alla riksdagspartier hade resulterat i en samsyn i frågorna om uppgifternas offentlighet och sekretess. Utskottet ställde sig bakom de bedömningar som regeringen redovisat i skrivelsen och avstyrkte motioner om offentliggörande av uppgifterna i arkiven (bet. 2011/12:KU9 s. 37).

Utskottets ställningstagande

Utskottet har tidigare ansett att de åtgärder som har vidtagits med anledning av avslöjandena om svenska medborgares samröre med Stasi har varit lämpliga. Detsamma gäller utformningen av de aktuella sekretessbestämmelserna. Det saknas anledning att nu göra en annan bedömning av dessa ställningstaganden. Motionerna 2011/12:K259 yrkande 2 och 2012/13:K368 yrkandena 1–5 (samtliga SD) avstyrks.

Sekretessen för bilder på misstänkta

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår med hänsyn till skyddet av den personliga integriteten en motion om att publicera bilder på brottsmisstänkta.

Motionen

Lars-Arne Staxäng (M) begär i motion 2013/14:K220 att polisen ska få möjlighet att publicera bilder på misstänkta brottslingar för att få allmänhetens tips om deras identitet. Sekretessen på bilder av misstänkta gärningsmän hindrar enligt motionären att brott klaras upp.

Bakgrund

Sekretess gäller enligt 18 kap. 1 § OSL för en uppgift som hänför sig till förundersökning i brottmål eller till en angelägenhet som avser användning av tvångsmedel i sådant mål eller i annan verksamhet för att förebygga brott, om det kan antas att syftet med beslutade eller förutsedda åtgärder motverkas eller den framtida verksamheten skadas om uppgiften röjs. Sekretess gäller vidare för uppgifter om en enskilds personliga och ekonomiska förhållanden i bl.a. en förundersökning i brottmål eller en annan verksamhet som syftar till att förebygga, uppdaga, utreda eller beivra brott och som bedrivs av bl.a. åklagare eller polis om det inte står klart att uppgiften kan röjas utan att den enskilde eller någon närstående till honom eller henne lider skada eller men (35 kap. 1 § OSL).

Att publicera bilder på gärningsmän på internet innebär en behandling av personuppgifter i form av ett utlämnande. Om behandlingen sker i en förundersökning är polisdatalagen (1998:622) tillämplig. De allmänna bestämmelserna i PUL ska dock tillämpas även på personuppgiftsbehandling som sker med stöd av polisdatalagen. Detta gäller t.ex. kravet på proportionalitet i 10 §.

Datainspektionen har, i ett yttrande till Rikspolisstyrelsen (dnr 1525-2009) i ett samråd om polisens publicering av bilder på okända gärningsmän på internet, anfört att internetpublicering av bilder på misstänkta gärningsmän typiskt sett innebär att integritetskänsliga uppgifter sprids till envar. En publicering på internet uppvisar, till skillnad från andra former av utlämnande, enligt Datainspektionen även vissa särskilda särdrag som har betydelse för intrånget i den personliga integriteten. Det handlar t.ex. om kontroll över det fortsatta användandet som sker efter publicering. Uppgifter på internet tenderar att spridas obehindrat och är svåra och ibland omöjliga att vid behov rätta eller ta bort när skälen för publicering inte längre finns. Enligt Datainspektionen leder avvägningen mellan värdet av en publicering och den enskildes skyddsintresse till bedömningen att polisen endast i undantagsfall kan publicera bilder på okända gärningsmän på internet. Det kan enligt Datainspektionen vara fråga

om särskilt grov brottslighet eller om att gärningsmannen på goda grunder kan antas vara farlig för allmänheten eller enskilda.

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar att en avvägning alltid måste göras mellan den integritetskränkning ett offentliggörande eller en personuppgiftsbehandling innebär och det intresse åtgärden ska tillgodose. I likhet med Datainspektionen anser utskottet att en publicering av bilder på brottsmisstänkta typiskt sett innebär ett alltför stort intrång i den personliga integriteten. Motion 2013/14:K265 (M) avstyrks.

Motioner som bereds förenklat

Utskottets förslag i korthet

Riksdagen avslår motioner om offentlighet i skolor med enskilda huvudmän, behandlingen av personuppgifter inom kriminalvården, gruppsekretess, sekretess för uppgifter i trängselskatteärenden, konsekvensanalyser, sekretessen i vårdnadsutredningar samt offentlighetsprincipen och den personliga integriteten.

I betänkandet behandlas motionsförslag som rör samma eller i huvudsak samma frågor som utskottet har behandlat tidigare under valperioden. Detta har gjorts i betänkande 2011/12:KU9. Riksdagen har i enlighet med utskottets förslag avslagit motionsyrkandena. Utskottet vidhåller sina tidigare ställningstaganden och avstyrker motionerna 2012/13:K223 (SD), 2012/13:K273 (SD) yrkandena 1–3, 2012/13:K278 (S), 2012/13:K352 (FP), 2012/13:T447 (FP), 2013/14:K260 (M), 2013/14:K268 (M) yrkandena 1 och 2, 2013/14:K269 (KD), 2013/14:K325 (S), 2013/14:K343 (SD), 2013/14:K348 (FP) yrkande 1, 2013/14:K360 (M), 2013/14:K372 (S), 2013/14:K376 (SD) yrkandena 1–3, 2013/14:So664 (MP) yrkande 24 samt 2013/14:Ub474 (SD) yrkande 3.

Reservationer

1. Integritetsskyddsmyndighet och integritetsskyddskommission, punkt 1 (MP,V)

av Peter Eriksson (MP) och Mia Sydow Mölleby (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 1 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2012/13:K269 av Jens Holm m.fl. (V),

2013/14:K202 av Lena Olsson m.fl. (V) och

2013/14:N441 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkande 10 och avslår motionerna

2012/13:Ju373 av Morgan Johansson m.fl. (S) yrkande 65 och

2013/14:Ju412 av Morgan Johansson m.fl. (S) yrkande 82.

Ställningstagande

Övervakningen av vad människor gör på internet, via mobil och telefon, i butiker och på allmänna platser ökar hela tiden. Detsamma gäller både privata företags och offentliga myndigheters insamling och behandling av personuppgifter. Säkerhets- och integritetsskyddsnämndens uppgifter har nyligen utökats och samtidigt har nämnden fått nya tillsynsuppgifter. Nämnden delar dock denna tillsynsuppgift med Datainspektionen. Denna uppdelning av tillsynsansvaret är olycklig. Tillsynen över en viss verksamhet bör som regel utföras av en tillsynsmyndighet, inte flera. Det behövs ett helhetsgrepp om integritetsskyddet. Det behöver således inrättas en ny integritetsskyddsmyndighet som ersätter Datainspektionen, Säkerhets- och integritetsskyddsnämnden, delar av JK:s och andra myndigheters verksamhet. Frågan bör bli föremål för noggranna överväganden inom ramen för en utredning. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

2. Personlig integritet, punkt 2 (MP,V)

av Peter Eriksson (MP) och Mia Sydow Mölleby (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 2 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motion

2012/13:K203 av Mia Sydow Mölleby m.fl. (V) och avslår motionerna
2013/14:K255 av Abdirizak Waberi (M),
2013/14:K348 av Gunnar Andréén (FP) yrkande 2 och
2013/14:N441 av Maria Ferm m.fl. (MP) yrkandena 9, 12, 19–21 och 23.

Ställningstagande

Den tekniska utvecklingen gör att vårt sätt att kommunicera har förändrats sedan straffbestämmelser om post- och telehemligheter antogs. Vi kommunicerar alltmer med hjälp av datorer och andra tekniska hjälpmedel och mindre med traditionell post. Samtidigt som kommunikationsvägarna förändras har riskerna för intrång ökat. Regeringen bör därför tillsätta en utredning som kan utreda en ny lag om allmän kommunikationshemlighet. Med bifall till motionerna bör detta ges regeringen till känna.

3. Insyn i apoteksverksamhet, punkt 5 (V)

av Mia Sydow Mölleby (V).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 5 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna

2012/13:So206 av Eva Olofsson m.fl. (V) yrkande 1 och

2013/14:So214 av Eva Olofsson m.fl. (V) yrkande 13.

Ställningstagande

Den avreglering av apoteksmarknaden som har genomförts under senare år har medfört brister i systemet med negativa konsekvenser för allmänheten. Det är av stort allmänintresse att veta om en så viktig samhällsfunktion som apoteken fungerar väl och om det finns aktörer på marknaden som i stor omfattning missköter detta ansvar. Patientsäkerheten måste gå före företagets intresse av att inte förlora kunder. Det bör därför utredas hur OSL behöver ändras för att tillgodose allmänhetens rätt till insyn vad gäller brister i apoteksverksamhet. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

4. Sekretessbrytande bestämmelser för SOS Alarm, punkt 6 (SD)

av Jonas Åkerlund (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 6 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2013/14:K368 av Christer Engelhardt m.fl. (S) och 2013/14:K381 av Kent Ekeröth (SD).

Ställningstagande

Dagens samtalsordning för larmsamtal till SOS Alarm innebär att polisen riskerar att få information senare än övriga räddningsaktörer. Detta leder till att polisen försenas, vilket riskerar att medföra riskfyllda uttryckningar och försvårat polisarbete. Det är därför nödvändigt att sekretessreglerna ändras så att polisen kan få uppgifter om akuta ärenden samtidigt som övrig räddningstjänst. Detta bör riksdagen som sin mening ge regeringen till känna.

5. Sekretessen för uppgifter i de s.k. Stasiarkiven, punkt 8 (SD)

av Jonas Åkerlund (SD).

Förslag till riksdagsbeslut

Jag anser att förslaget till riksdagsbeslut under punkt 8 borde ha följande lydelse:

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i reservationen. Därmed bifaller riksdagen motionerna 2011/12:K259 av Kent Ekeröth och Sven-Olof Sällström (båda SD) yrkande 2 och 2012/13:K368 av Thoralf Alfsson och Jonas Åkerlund (båda SD) yrkandena 1–5.

Ställningstagande

Det ligger i svenska folkets intresse att veta vilka personer som valde att arbeta för Stasi. Uppgifterna i Säpos s.k. Stasiarkiv bör därför offentliggöras. Regeringen bör dessutom verka för att Sverige fåt tillgång till alla uppgifter och dokument med information om vilka svenska medborgare som samarbetat med Stasi. Därför bör ytterligare uppgifter ur de s.k. Rosenholzkartoteket inhämtas från USA och Tyskland och sedan offentliggöras i Sverige. Detta bör riksdagen ge regeringen till känna.

Särskilt yttrande

Motioner som bereds förenklad, punkt 10 (SD)

Jonas Åkerlund (SD) anför:

Utskottet har efter förenklad motionsberedning avstyrkt vissa motionsförslag. Jag hänvisar när det gäller offentlighet i skolor med enskild huvudman och behandlingen av personuppgifter inom kriminalvården till mina ställningstaganden i motsvarande frågor i betänkandet 2011/12:KU9. Jag vidhåller dessa synpunkter men avstår från att på nytt ge uttryck för en avvikande mening i en reservation.

BILAGA

5 Förteckning över behandlade förslag

Motion från allmänna motionstiden 2011/12

2011/12:K259 av Kent Ekeröth och Sven-Olof Sällström (båda SD):

- 10 2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör kräva att USA till Sverige lämnar ut samtliga Rosenholz-dokument som rör Sverige och att den svenska regeringen omedelbart därefter offentliggör dessa.

Motioner från allmänna motionstiden 2012/13

2012/13:K203 av Mia Sydow Mölleby m.fl. (V):

- 15 Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tillsätta en utredning med syftet att presentera ett förslag till lag om allmän kommunikationshemlighet.

2012/13:K223 av Richard Jomshof och Kent Ekeröth (båda SD):

- 20 Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att offentlighets- och sekretesslagen även ska gälla i skolor med enskild huvudman.

2012/13:K269 av Jens Holm m.fl. (V):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en samlad integritetsskyddsmyndighet.

2012/13:K273 av Kent Ekeröth (SD):

- 25 1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ändra berörda lagar för att möjliggöra analys av ursprungsnationalitet även inom den grupp som har svenskt medborgarskap.
- 30 2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att i statistiken även registrera andra generationens invandrare.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ge direktiv till berörda myndigheter att samla in sådan information som avses i yrkandena 1 och 2.

2012/13:K278 av Christer Adelsbo (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ändring i sekretesslagen.

2012/13:K352 av Gunnar Andrén och Mathias Sundin (båda FP):

- 5 Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör återkomma till riksdagen med förslag om hur den personliga integriteten ska värnas vid systematisk kartläggning av enskilda genom nyttjande av offentliga register.

2012/13:K368 av Thoralf Alfsson och Jonas Åkerlund (båda SD):

- 10 1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att agera för att uppgifter från det s.k. Rosenholzkartoteket rörande svenska medborgare överlämnas från USA till Tyskland.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att kontrollera med den tyska myndigheten BStU om någon information angående svenska medborgare överlämnats från USA till Tyskland rörande Rosenholzkartoteket sedan år 2000.
- 15 3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att återuppta de tidigare utredningarna angående svenska medborgare som misstänkts för samröre med Stasi sedan nya dokument återskapats vid de tyska Stasiarkiven vid BStU.
- 20 4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att regeringen bör ta ett initiativ för att snarast begära ut material över de svenska medborgare som verkat som Stasimedarbetare enligt den tyska myndigheten BStU.
- 25 5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att de svenska Stasidokumenterna ska göras tillgängliga för forskning utan några särskilda förbehåll och enligt samma principer som vid de tyska Stasiarkiven hos BStU.

2012/13:Ju373 av Morgan Johansson m.fl. (S):

- 30 65. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tillsätta en parlamentarisk integritetskommission.

2012/13:So206 av Eva Olofsson m.fl. (V):

- 35 1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det bör utredas hur offentlighets- och sekretesslagen behöver ändras för att tillgodose allmänhetens rätt till insyn vad gäller brister i apoteksverksamhet.

2012/13:T447 av Gunnar Andrén och Mathias Sundin (båda FP):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ett kontantbetalningsalternativ vid erläggande av trängselskatt eller trängselavgift, för att skydda den personliga integriteten.

5 Motioner från allmänna motionstiden 2013/14*2013/14:K202 av Lena Olsson m.fl. (V):*

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av en samlad integritetsskyddsmyndighet.

2013/14:K255 av Abdirizak Waberi (M):

- 10 Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga att se över skyddet av den personliga integriteten.

2013/14:K260 av Ulf Berg (M):

- 15 Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga att se över vilka öppna register som det kan finnas skäl att förändra för att stärka människors integritet.

2013/14:K265 av Lars-Arne Staxäng (M):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ge polisen möjlighet att publicera bilder på seriebrottslingar för att få hjälp av allmänheten att klara upp fler brott.

- 20 *2013/14:K268 av Betty Malmberg och Finn Bengtsson (båda M):*

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att överväga ifall kommittéförordningen bör kompletteras med ett krav på att konsekvensanalyser rörande personlig integritet ska genomföras.
- 25 2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över hur länge resehistorik för olika personers kollektivtrafikresor sparas.

2013/14:K269 av Penilla Gunther (KD):

- 30 Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om rätten att tillgå och publicera integritetskänsliga uppgifter om privatpersoner.

2013/14:K325 av Peter Persson och Anders Karlsson (båda S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om försäljning av personuppgifter och att det vore angeläget att en översyn görs av den nuvarande lagstiftningen.

5 *2013/14:K343 av Margareta Larsson (SD):*

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över offentlighets- och sekretesslagen för att underlätta vårdnadsutredningar.

2013/14:K348 av Gunnar Andrén (FP):

- 10 1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att av integritetsskäl införa ett kontantbetalningsalternativ vid betalning av trängselskatt eller trängselavgifter.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att införa ett förtydligande i 2009 års offentlighets- och sekretesslag 9 och 10 kap. om att utlämnande av uppgift om beslut i trängselskatteärende till annan myndighet inte är tillåtet.
- 15

2013/14:K360 av Johan Hultberg (M):

- 20 Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om behovet av att överväga en bred översyn av handeln med personuppgifter.

2013/14:K366 av Finn Bengtsson och Hans Wallmark (båda M):

- 25 Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att i lämplig form och i lämpligt sammanhang göra en översyn av offentlighets- och sekretesslagens samt polisdatalagens huvudregel om 70 års sekretess för forskares fria tillgång till hemligstämplat material i särskilda fall.

2013/14:K368 av Christer Engelhardt m.fl. (S):

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om sekretessbestämmelser för möjligheten att få ut uppgifter om handlingar för att kunna säkerställa polisiära insatser.

30 *2013/14:K372 av Christer Adelsbo (S):*

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om ändring i sekretesslagen.

2013/14:K376 av Kent Ekeröth (SD):

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ändra berörda lagar för att möjliggöra analys av ursprungsnationalitet även inom den grupp som har svenskt medborgarskap.
5
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att i statistiken även registrera andra generationens invandrare.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att ge direktiv till berörda myndigheter att samla in sådan information som avses i punkterna 1 och 2.
10

2013/14:K381 av Kent Ekeröth (SD):

- Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att sekretessreglerna och samtalsordningen mellan SOS Alarm och länskommunikationscentral ändras så att polisen kan få uppgifter om akuta ärenden samtidigt som övrig räddningstjänst.
15

2013/14:K388 av Lars-Axel Nordell (KD):

- Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att utreda behovet av en samlad lagstiftning i syfte att tydliggöra och förstärka tystnadsplikten för tolkar.
20

2013/14:Ju412 av Morgan Johansson m.fl. (S):

82. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tillsätta en parlamentarisk integritetskommission.

2013/14:Sf392 av Maria Ferm m.fl. (MP):

11. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om en översyn för bättre integritetsskydd inom EU.
25

2013/14:So214 av Eva Olofsson m.fl. (V):

13. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att det bör utredas hur offentlighets- och sekretesslagen behöver ändras för att tillgodose allmänhetens rätt till insyn vad gäller brister i apoteksverksamhet.
30

2013/14:So664 av Agneta Luttröpp m.fl. (MP):

24. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att se över problembilden med motverkande sekretessregler.
35

2013/14:Ub474 av Richard Jomshof m.fl. (SD):

3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att offentlighets- och sekretesslagen även ska gälla i skolor med enskild huvudman.

5 2013/14:N441 av Maria Ferm m.fl. (MP):

9. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om internetoperatörers lagring av information om enskilda internetanvändares trafik.
10. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om inrättande av en myndighet med ett samlat ansvar för skyddet av enskildas integritet.
12. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att tillsätta en utredning för att se hur internetanvändares integritet och rätt till privatliv kan stärkas i den svenska lagstiftningen.
- 15 19. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om myndigheters lagring och användning av personuppgifter.
20. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om rätt att begära en radering av personuppgifter i ett företags databas om lagring av denna information inte längre är nödvändig.
- 20 21. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om att alla ska ha rätt att utan dröjsmål underrättas om säkerhetsbrister i privata eller offentliga databaser som kan leda till att hans eller hennes personuppgifter har äventyrats.
- 25 23. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om s.k. berättigat intresse som företagen använder för att samla personuppgifter utan samtycke av användarna av deras tjänster.

30